

## **Kronik - Olieefterforskning i Grønland**

### **Olieboringer i 2010 og Grønlands deltagelse**

Kort før jul og umiddelbart i starten af det nye år udsendte det skotske selskab Cairn Energy pressemeddelelse om, at de havde sikret sig leje af både et olieboreskib og en olieplatform i 6 måneder for at udføre efterforskningsboringer i havet vest for Qeqertarsuaq-Nuussuaq i løbet af 2010. Cairns udmelding om olieboringer i 2010 sker i slutningen af et årti med en intens olieefterforskningsaktivitet, som sluttede med et rekordår siden starten af de første olieboringer i midten af 1970'erne udfor Sisimiut og Kangaamiut. Dermed fik vi en kærtkommen julegave, idet en ny spændende epoke med testningen af vort lands oliepotentiale nu for alvor igen bliver skudt igang i starten af dette nye årti.

Den kraftigt stigende efterforskningsaktivitet ses tydeligt i forøgelsen af efterforsknings- og udnyttelsestilladelser fra 2 til 13 i de sidste tre år. Samtidig er det samlede tilladelsesareal øget fra cirka 7000 km<sup>2</sup> til 130.000 km<sup>2</sup>. Cairn Energy er involveret i 8 af de 13 licenser. Grønland deltager i samtlige af de 13 licenser med vores eget nationale olieselskab, Nunaoil A/S, som en bårn partner med 8-12½ procent. Det betyder at Nunaoil deltager helt "gratis" i efterforskningsperioden. Nunaoils deltagelse er med til at sikre at Grønlands interesser varetages både økonomisk og videnmæssigt helt op til de øverste beslutningstagere i de store internationale olieselskaber. De øvrige aktører er Chevron, DongEnergy, EnCana Corporation, ExxonMobil, Husky Energy og PA Resources.

### **"High Risk – High Cost - High Reward"**

Siden midten af 1970'erne er der kun udført 6 olieefterforskningsboringer i vores havområder, og derfor anses havet omkring Grønland stadig som et uudforsket område. Grønland betegnes derfor i oliebranchen som et **"High Risk – High Cost - High Reward"** område, hvilket betyder at olieefterforskningen i Grønland er forbundet med stor risiko og er meget omkostningskrævende; men til gengæld med et stort potentiale for at finde store olieforekomster. Ifølge skotske nyhedsmedier koster chartringen af boreskibene cirka 5 millioner kr. per dag og Cairn's borekampagne i 6 måneder i 2010 kommer til at koste cirka 3.5 milliarder kroner. Målet med boringerne er at finde en kommerciel olieforekomst på minimum 500 millioner tønder. Udbygningen af et enkelt oliefund anslås til at koste 25 milliarder kroner. I udbygningsfasen og produktionsfasen er Nunaoil A/S ikke båret og skal dermed betale 12½ procent af udbygningsomkostningerne, hvilket andrager cirka 3 milliarder kroner. Hvis boringerne resulterer i et kommercielt fund, vil en olieproduktion kunne påbegyndes i anden halvdel af det nye årti.

### **Tilladelsessystemet**

En efterforsknings- og udnyttelsestilladelse tildeles for en periode på 10 år og efterforskningsfasen er som regel inddelt i 3 delperioder.

I 1. delperiode er selskaberne forpligtet til at udføre omfattende indsamling af forskellige geofysiske og geologiske data med henblik på at kortlægge potentielle boremaal på havbunden. Cairn har for eksempel defineret 14 fokusområder i deres to licenser ud for Qeqertarsuaq.

I 2. delperiode er der som regel krav om en efterforskningsboring eller udføre yderligere detaljerede undersøgelser.

I 3. delperiode er der som regel krav om endnu en efterforskningsboring eller i tilfælde af oliefund krav om at udføre boringer, der afgrænser oliefeltets størrelse.

Ved overgangen til hver delperiode er selskaberne også forpligtet til at reducere det område, de har tilladelse til at efterforske med 30 procent. Samtlige licenshavere i de 13 tilladelser er stadig i 1. del af efterforskningsfasen og skal i de kommende år beslutte sig for, om de vil fortsætte til næste delperiode som indeholder en boreforpligtelse.

Vi kan derfor i de kommende år forvente flere efterforskningsboringer, men beslutningen om at udføre disse boringer vil uden tvivl også afhænge af resultatet af Cairn Energy's kommende efterforskningsboringer, hvorfor vi kun kan håbe, at de kommende boringer giver et positivt resultat.

#### **Udbudsrunder i Qimusseriarsuaq (Baffin Bugt) og Tunup Avannaarsuata Imartaa (Grønlands Havet)**

I december 2009 blev udbudsrunden i Qimusseriarsuaq åbnet. Udbudsrundeområdet består af 14 blokke på i alt cirka 151.000 km<sup>2</sup>, der hermed udbydes over for olieefterforskningsindustrien. Ansøgningsfristen for udbudsrunden er 1. maj 2010, og der er stor sandsynlighed for, at Nunaoil bliver partner i endnu flere licenser, idet 13 olieselskaber allerede har søgt om at blive godkendt som operatør.

I 2012 åbnes endnu en ny udbudsrunde i Tunup Avannaarsuata Imartaa og her venter den såkaldte KANUMAS (Kalaallit Nunaat Marine Seismic) gruppe bestående af 6 store olieselskaber (BP, ExxonMobil, Japan National Oil Corporation (JNOC), Shell, Statoil og Texaco) på at udbudsrunden åbnes, idet de har en præferencestilling i området sammen med Nunaoil.

Forud for åbningen af ovennævnte udbudsrunder har Nunaoil investeret over 25 millioner kroner i indsamlingen af geofysiske data for derved at tiltrække og give olieselskaberne mulighed for at vurdere områdernes oliepotentiale.

I dag er der derfor udsigt til, at olieefterforskning vil være en yderst vigtig aktivitet i Grønland i de kommende årtier og i takt med den stigende efterforskningsaktivitet øges også chancerne for at finde olie.

#### **Krav over for olieselskaberne**

I forbindelse med tildeling af efterforsknings- og udnyttelsestilladelser stilles der krav til ansøgerne om nødvendig erfaring med olieefterforskning i Arktis; en udviklet beredskabsplan med hensyn til sikkerhed, helse og miljø i igangværende olieaktiviteter samt nødvendig økonomisk kapacitet til at kunne udføre olieefterforskning, udbygning og nedlægning af olieinstallationer professionelt. De ovenfor nævnte krav er nødvendige, idet vi har et meget følsomt miljø og fiskerierhverv, som vi skal værne om.

I et land som vores, som i dag stadig mangler uddannet arbejdskraft, og derfor har et stort behov for tilkaldt arbejdskraft på stort set næsten alle niveauer, både i det private erhvervsliv og den offentlige administration, er det et paradoks, at der ikke stilles krav om træning og uddannelse af grønlandsk arbejdskraft over for selskaberne. Det gælder ikke kun indenfor Sanaartornermik Ilinniafik, men et bredt spektrum af uddannelser indenfor offshore sektoren. Det drejer sig om maritime, håndværksfaglige og andre offshore relaterede uddannelser samt administrative og ledelsesmæssige funktioner relateret til

olieektoren. Dette er et meget almindeligt og accepteret krav i lande, som i uddannelsesmæssig sammenhæng kan ligestilles med vores land.

Desuden er der et markant behov for styrkelse af de eksisterende uddannelses- og træningsforpligtelser, der er alt for små i forhold til de udfordringer, som vi i Grønland står overfor, hvis vi i fremtiden skal kunne bevare kontrol af vores egne naturressourcer.

### **Nødvendigheden af en veludbygget infrastruktur**

I takt med den stærkt stigende olieefterforskningsaktivitet øges også behovet for en god infrastruktur –for eksempel havne, veje, lufthavne, helikopterflåde - og vi er nødt til selv at danne rammerne for det, for eksempel ved at investere i udbygning af vore havne, som i dag hverken er egnede eller klar til at servicere efterforskningsindustrien. Vi er derfor nødt til at gribe chancen og begynde at investere i en gradvis udbygning af forsyningshavne i strategisk vigtige byer for at vores erhvervsliv og arbejdskraft allerede nu kan drage mest muligt nytte af og udvikle deres erfaringer med de aktiviteter, der er forbundet med olieefterforskning og eventuelt kommende olieudvinding i fremtiden – for i morgen er det for sent!

Vi er i dag i forhold til Canada cirka 5-10 år foran i store dele af Davis Strædet i relation til detaljerede seismiske data og flybårne magnetiske undersøgelser, og der er fra canadisk side stor bevågenhed af aktiviteterne i havet ud for Vestgrønland. I Sydgrønland har Cairn fire efterforskningslicenser ud mod Labradorhavet. Såfremt der gøres et fund uden at der er udbygget en forsyningsbase i Sydgrønland vil St. John's i Newfoundland komme til at spille en central rolle som forsyningsbase, idet den allerede fungerer som forsyningsbase for oliefelterne udfor Newfoundland og kun ligger et døgn sejlads fra Sydgrønland.

I takt med at efterforskningsaktiviteterne på canadisk side rykker længere nordpå, kan vores havne i fremtiden komme til at spille en strategisk og konkurrencedygtig rolle som forsyningsbaser, idet sejladsen til de canadiske havne bliver for lang i forhold til de grønlandske havne.

### **Olieindustri – en ny erhvervssektor i Grønland**

Vi er i dag nødt til at indse, at olieindustrien allerede er en vigtig del i vores lands nuværende og fremtidige udvikling, og det er nødvendigt, at vi arbejder for at maksimere den økonomiske aktivitet og også drage fordelene af det lokalt. Det kan vi blandt andet gøre ved at investere i udbygning af havne, så skal sidegevinsterne nok komme af sig selv for eksempel i tilknytning til fiskeri- og transportsektoren.

I den forbindelse bør der som minimum over for olieselskaberne også stilles krav om en styrkelse af uddannelse og træning af lokal arbejdskraft.

Det er desuden på høje tid at få igangsat en debat og en koordineret indsats mellem olieselskaberne, det private erhvervsliv, myndighederne, uddannelsessektoren, arbejdstagerne og fiskerierhvervet for at man kan få klarlagt, hvordan vi sammen skal takle de udfordringer, der er forbundet med udvikling af Grønlands nye erhvervsmulighed – nemlig olieindustrien. Naalakkersuisut bør derfor snarest tage initiativ til i endnu højere grad nu at sætte både økonomiske og menneskelige ressourcer af for at igangsætte denne proces for at det grønlandske samfund kan få mest mulig nytte af denne vigtige fremtidige erhvervsmulighed.